

ΕΤΟΣ Ε. ΑΡΙΘΜΟΣ 226

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΑΚΙΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 10

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Όριστε σ' απλά λόγια, ή σημασία της ψήφου

του λαού, της 7ης Νοεμβρίου

Την Κυριακή θα κριθή ο άγων μεταξύ των Δημοκρατικών και των Βασιλοφρόνων. Ο άγων αυτός, τόσων τραχύς, ως τώρα, θα δώσει την τελειωτική Νίκη, σ' ένα από τα δυο στρατόπεδα, το ισχυρότερο. Ότι οι Δημοκρατικοί, αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος του Έλληνικού Λαού, τ' αναγνωρίζουν και οι σκληρότεροι Βασιλικοί. Άλλα την υπεροχή μας αυτή ερχώμαστε, εμείς οι ίδιοι, πάλι οι Δημοκρατικοί, να την καταστρέψουμε με τα ίδια μας τα χέρια, με την κακομοιριά μας, με τη στενοκαφαλιά μας. Γιατί, στενοκαφαλοί και κακομοιρήδες είμαστε, εν ώ έχουμε την πλειοψηφία, του Λαού με το μέρος μας, να κινδυνεύουμε να τη χάσουμε, μαλώνοντας μεταξύ μας για το κηνί. Η φιλοδοξία, είναι κάτι βέβαια ήθικο χωρίς αμφισβήτηση ελπιδοφόρο. Ασφαλώς ενθαρρυντικό και προοδευτικό. Εμείς, πρώτοι, άνθρωποι που ούτε από τζάκι προερχόμεθα ούτε πιστεύουμε στην άριστοκρατία της προελεύσεως, μ' μονάχα στο πνεύματος την άθάνατη άριστοκρατία, εμείς, πρώτοι, τη χιρώμαστε αυτήν τη τάση των νέων, να προχωρήσουν και να διεκδικήσουν. Οι άγωνες μας το 1923 κατά των εκ παραδόσεως πολιτευομένων, είναι γνωστοί. Άγωνες σκληροί, επίμονοι και δίκαιοι, που στην εκλογική ιστορία του τόπου μας, αναμφισβήτητη, κέρδισαν τη θέση που τους αξίζει. Άλλα τότε ο άγωνας ήταν εξησφαλισμένος διότι δεν είχαμε αντιπάλους, εν ώ σήμερα, φοβερός και άδυσώπητος, κινδυνεύει, απέναντί μας, ο Βασιλισμός. Φαντάζεται δε ο κινδύνος, τι έχει να γίνη, αν οι Βασιλικοί κερδίσουν την εκλογική μάχη. Και εδώ, ίσα—ίσα, κερταί ή διαφορά. Σήμερα, αν ή κινδυνεύει ήτο όμαλή, αν ή Δημοκρατία είχε θεμελιώσει βαθιά, ώστε να μη διεκτρέχη κίνδυνο, αν με μιά λέξη, ή εκλογές δεν έκριναν τον καθοριστικό άγωνα, μπορούσαν και φιλοδοξίες να εμψυχοθούν και σκέψεις να γίνη για επικρατησί τους. Μά, έλα, που ο άγωνας είναι καθαρά θαλμένος πάνω στην πολιτευτική κορνίζα! Όταν ο έχθρός στέκεται πλάμα, έτοιμος να μ'ς κβχλήση, ανέπικρατήση, επιτρέπονται αλληλομαχίες, προσωπικά, εμπάθειες ή αδυναμίες, φιλοδοξίες ή ακαιρες πολιτικομανίες; Θάθελα να μ' ά-

πικτήσουν στο αγωνιώδες αυτό ερώτημα, οι έννη Δημοκρατικοί υποψήφιοι των τριών Δημοκρατικών συνδυασμών. Γιατί, εμείς, και τους έννη τους θεωρούμε το ίδιο Δημοκρατικούς. Δεν ερχώμαστε, εμείς, όπως έκαναν οι Βενιζελικοί των πλκιστέρων ήμερών, να μονοπωλήσωμε τη Δημοκρατία και να την κάνωμεν χτήμα μας, επειδή, ευνέπεσε, πρώτοι, εμείς, σ' έποχή ακόμη Βασιλοκρατουμένη, να εκδώσωμε τη «Δημοκρατία» και να ξιφουλκήσωμε για το Πολίτευμα. Η Δημοκρατία, για να απλόση και να μη χρεμίζεται σε σειςμό να γίνη, πρέπει πρώτα να ριζή ριζές σε κάθε Έλληνική Γωνιά. Άλλοίμονο αν ή Δημοκρατία κινδυνεύει πολιτευμα των Βενιζελικών όπως μερικοί επιτήδειοι, προσπάθησαν να την κάνουν. Εμείς, και θιρούμε ναχουμε τέτοιο δικίωμα, κάνουμε την έπίσημη δήλωσι, πως θεωρούμε Δημοκρατικούς, και τους έννη υποψηφίους των τριών Δημοκρατικών συνδυασμών. Και διότι έτσι κρίνομε τα πράγματα, είναι που λυπόμαστε πως δεν επικράτησε όμόνοια μεταξύ μας. Γιατί, αν επικρατούσε όμόνοια μεταξύ ήμων, και κινητήζετο ένας συνδυασμός Δημοκρατικός—όπως έγινε ένας αντιβενιζελικός—θα κερδίζαμε και τις τρεις έδρες, χωρίς κόπο εν ώ σήμερον υπάρχει κίνδυνος μέγας, ο Νομός μας, να στείλη στη Βουλή μόνο δυο Βουλευτές. Και φκντάζεται ο καθένας παίζ και πόση κηλά μπορούν να γίνουν στο Ρέθεμνο με δυο Βουλευτές τον καιρό που δεν κάνουμε τίποτε με πέντε Βουλευτές που ως χθές είχαμε. Έτσι θέτομε τα πράγματα κ' έτσι πρέπει να τα σκεφθ ή ψηφοφόρος τον καιρό που θάτραβήξη για το εκλογικό τιμήμα, προς ψηφοφορία. Η σκέψη του Δημοκρατικού ψηφοφόρου πρέπει να στρέφεται όλαικρη σε μιά μοναδική έννοια πως θα συντελέση στη Δημοκρατική Νίκη. Ένας διανοούμενος, ντρέπεται που το γράφω—μούλεγε χθές, πως θα ψηφίση κάποιον, από τώρα αποτυχημένον. Όταν τον ρώτησα το γιατί, τόλμησε να μου πη, πως έχει συγγενική υποχρέωση να το κάνη. «Ήφριξ». Και όμως είναι εύφύστατος νέος, κηλός έπιστήμων, με στυδαιοδρομείαν σταθερά, και με σταθερά συνείδησιν. Μου φκνέρωσε

πως κ' ο ίδιος δεν πίστευε στην έπιτυχία του προσκτουμένου του—Να πάρη, να πάρη 300 ψήφους. Και να τους κολλήση που; τον ρώτησα. Βέβαια και δεν είχε που να τους κολλήση. Τέτοιος συνδυασμός μόνο στο Ρέθεμνο έγινε κ' οι ψήφοι που θα πάρη, ο τοιοούτος συνδυασμός, θα πάνε στο βρόντο. Βρέ άνθρωπε μου, έλα στα καλά σου. Δεν τους λυπάσαι να εξασθενήση τη Δημοκρατική πκράττις κατά κόπους μαχητές, γιατί κάθε ψήφος είναι κ' ένα τουφέκι. —Τους λυπόδακι, μά έλα που δεν μπορώ.. Μά, με τέτοιες μικροψυχίες δεν γίνονται οι άγωνες, κ' όταν δεν κλείσης τα μάτια και τ' αυτά, στον κουμπάρο σου, το σύντεκνο σου, τον ξάδερφο σου, και δεν ψηφίσεις κατά συνείδησιν θα κατέδη αύριο ο Γιώργης του Γλυξ μπουράκι από τη Ρουμανία να σε καθέκλει καθως υποζύγιο.. Σας τάπαμε, και πάλι σας τα λέμε και δυστυχώς δεν μ'ς μένει κηρός για να σας τα ξαναπούμε. Την Κυριακή—επειτα, δηλαδή από τρεις μέρες, θα δοθ ή μάχη. Άλλοίμονο αν ο Σαλπυκτής δεν σας δρη γρηγορούντας. *

Όταν έτσι τα φιλοκοσινίσεις τα πράγματα, τα σκεφθ ήσ απ' όλες τις μερίς, τα ξεψαχνίσεις, τα κριτικάρης χωρίς υπολογισμό χωρίς προκατέληψη, χωρίς προσωπικς αδυναμίες, θα καταλήξης στη σκέψη, πως πρέπει να ψηφίσης επείνο το Δημοκρατικό συνδυασμό, που έχει 1) τις περισσότερες ελπίδες να πετύχη και 2) τον συνδυασμό που άνηκει στα μεγάλα Δημοκρατικά κόμματα, που πρέπει να τα ενισχύσωμε για να νικήσουν και που νικόντας θα μπορούσαν να μ'ς ώφελήσουν και ως έρατος και ως Νομό. Και γενικά και ειδικώτερα. Αν είναι αλήθεια, πως ή «Ένωσις» αποτελεί δύναμι, σας έρωτώ, δε θαρρήτε πως ένα κόμμα, καθως είναι το Κουντουριό, που μονάχα στο Ρέθεμνο, το Κάστρο και το Λασηδι τα κητάφερε να κήνη συνδυασμούς και που είναι ζήτημα αν κερδίση δυο έδρες όλες κ' όλες δε θάνε Ιωάνν να σας κήνη όχι άρτηρες, όχι διακλάδωσι, όχι τη βρούσι του χωριού σας, μα ούτε μ'α γωνιά σκολιού, μήτε να σας διορίση άγοφύλακα. Ο Συνδυασμός όμως της «Ένώσεως των Φιλελευθέρων» εκπροσωπει σήμερα, όπως εσηματίσθη εδώ, τα τρία μεγάλα δημοκρατικά κόμματα που αυτά θα βγάλουν σ' όλάκαιρη την Ελλάδα, σ' ανοιχτά τη Δημοκρατία και που θα φέρουν στη Βουλή πάνω από 180 βουλευτές. Φαντάσου δε, Ρεθεμιώτη ψηφοφόρε, πόσα καλά θα μπορη να σου κήνη ένα τέτοιο κόμμα μ' ένατο ογδόντα βουλευτές, στο χωριό σου, στην

Έπαρχία σου, στο Νομό σου, αν έννοείται, θάχουν την όρεξη να δουλέψουν για τα συμφέρατα σου, οι βουλευτές σου. Να γιατί, σήμερα, που πρόκειται να κριθ ή άγων, μεταξύ Δημοκρατίας και Βασιλείας έχουμε ιερά υποχρέωση να ψηφίσουμε τον συνδυασμό της «Ένώσεως των Φιλελευθέρων» όπως θάχουμε πηδ θάτερα υποχρέωση, αφού στερωθ ή Δημοκρατία, να τους θάψωμε στα μιλτρα, εκείνους, που σήμερα, κερδίζουν την εκλογή, λόγω των περιστάσεων και που ένδχεται αύριο, να σε ξεχάσουν.

N. ΑΝΔΡΟΥΛΙΑΚΙΣ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Η Νίτσα είναι άλλης Κυριακής άνάγνωσμα. Είναι αδελφή της Ρίτσας, που σ'ς γνώρισα χθές, άλλ' είναι ο αντίπους. Ανιδεσς όξεια και άπότομος Η Νίτσα είναι εδμάλακτος καθως Ισπανικός κηρός εις την ζεστιαία της φλόγας, με καρδιάν από σοκολάταν, με ασθην από μετάξι. Την γοητεύει το άχρον δειλί, με τας ώραιας μενεξεδένιας άποχρώσεις, την τραλλώνει το γαλανό κήμα, όπως χαϊδεύει την άμμουδιά, ή όπως σπάζει με κάπιον όξην ήδοισμόν εις τα βράχια, και ή τρυφερός σελλίδας ενός βιβλίου είναι Ιωάνν να την κάμουν να κλάρη. Κλαίει διά το τίποτα ή Νίτσα, όπως πάλιν ή Ρίτσα γελά διά το τίποτα. Άλήθεια πόση διαφορά! Η Ρίτσα κοιμάται πάντα, με ησυχην την σιδεψιν, έρρηιδωτην από κάθε σολογισμόν, ή Νίτσα πρέπει να κουρασθ ή σκεπτομένη, διά να κοιμηθ ή. Αηλαθή να πόση σε λήθαργον άποκαρωτιών. Άρα δνειρεύεται ή Νίτσα, εν ώ ή Ρίτσα κοιμάται, με το ένα πλευρό.

Και αι δύο από την ίδια μητέρα, από τον ίδιο άρρενα, όμοιαι εις τας γενικας χαρακτηριστικς γραμμάς, όμως με την ψυχην δλοκληρωτικα διαφορετικην Η Νίτσα σε παρακαλει δηλ—αχ! μη με πονείς, τον ίδιο καιρό, που ή Ρίτσα σκαρμένη στα γέλια σε κοροιδεύει—Αχ! μη με κάνεις να σκάσω στα χάχα.

Και γελά τραλλά ή Ρίτσα, όπως κλαίει πικρά ή Νίτσα.

Είναι αι δύο θψεις της ζωής. Η μια της λύπης, πικρημένη από αίσθημα, από πόνον από στοχαστικότητα. Η μελαγχολία και ό ρωμαντισμός, εν ταύτ ή. Άλλη, της χαράς, με την ασυλλογισμένην της, την άφροντησιν της, την παιδικότητά της, την περισσήν. Και αι δύο χαριτωμένα, εκάστη εν τή κύκλω της, και δι' αυτό εξ ίσου θελκτικα και αξιγάπητοι.

N. ΜΙΡΗΝΤΑΣ

ΜΙΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Έπλημύρισαν πδσαν γην Ρεθύμνης, εκλογικά προγράμματα υποψηφίων. Έογα, εν χαρτίοις, υποσχέσεις, ίκεσαι και χιλίες δυο άλλες μικροσπείες και κούφιας και ψεύτικες